

Sygn. akt II CZ 199/10

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. D.

przeciwko L. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 lutego 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 września 2010 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz pozwanego
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 września 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda B. D. od wyroku tego Sądu z dnia 14 kwietnia 2010 r. jako nieopłaconą.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2010 r. sprostował oczywiste niedokładności w postanowieniu z dnia 30 września 2010 r. w ten sposób, że część wstępną tego postanowienia po słowach „o zapłatę” uzupełnił słowami: „na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 26 sierpnia 2009 r. oraz na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 kwietnia 2010 r., sygn.[...]”.

W zażaleniu na to postanowienie z dnia 30 września 2010 r., powód wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie może być skutecznie zwalczane, albowiem znajduje uzasadnienie w treści art. 398° § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

W przedmiotowej sprawie, zarządzeniem z dnia 18 sierpnia 2010 r., doręczonym w dniu 24 sierpnia 2010 r. wezwano pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia skargi przez uiszczenie opłaty w kwocie 4.200 zł. Termin do uiszczenia opłaty upłynął 31 sierpnia 2010 r. Opłata w żądanej wysokości wpłynęła na konto sądu w dniu 3 września 2010 r., a więc po upływie wyznaczonego terminu.

W odpowiedzi na wezwanie Sądu dotyczące wykazania, że opłata od skargi kasacyjnej została uiszczona w terminie tygodniowym tj. do dnia 31 sierpnia 2010 r. przez wskazanie daty wydania polecenia przelewu oraz zaświadczenia o posiadaniu w dniach od 24 do 31 sierpnia 2010 r. na koncie środków

wystarczających do wykonania polecenia przelewu, powód złożył jedynie zaświadczenie o posiadaniu środków. Nie wykazał jednak okoliczności mającej zasadnicze znaczenie, tj. że polecenie przelewu zostało złożone. Na tę okoliczność oświadczył jedynie w piśmie z dnia 28 września 2010 r., że nastąpiło to w dniu 31 sierpnia 2010 r. (k. 171).

Samo oświadczenie pełnomocnika powoda nie może być uznane za czyniące zadość wezwaniu. Do ważności i skuteczności polecenia przelewu opłaty sądowej wystarczy złożenie bankowi przed upływem terminu prawidłowego pod względem formalnym polecenia przelewu w taki sposób, aby mógł się on zapoznać z jego treścią – jeżeli polecenie to było wykonalne, tj. miało pokrycie na rachunku bankowym zlecającego przed upływem terminu, i zostało rzeczywiście wykonane. Gdy przesłanki te są spełnione, złożenie bankowi polecenia przelewu przed upływem terminu do wniesienia opłaty sądowej uzasadnia uznanie tego terminu za zachowany, choćby inne czynności składające się na operację przelewu bankowego, w tym uznanie rachunku bieżącego dochodów sądu, nastąpiło po tym terminie (por. w szczególności uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 25 czerwca 2003 r., III CZP 28/03, OSNC 2004, nr 5, poz. 71 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2004 r., II CZ 38/04, OSNC 2005, nr 5, poz. 84).

Tym samym złożenie bankowi polecenia przelewu przed upływem terminu do wniesienia opłaty sądowej może uzasadniać uznanie tego terminu za zachowany, o tyle tylko, o ile polecenie zostało rzeczywiście wykonane. Okoliczność ta nie została jednak przez pełnomocnika powoda wykazana, zatem odrzucenie skargi kasacyjnej należało uznać za trafne.

Z tych względów zażalenie strony powodowej, jako pozbawione usprawiedliwionych podstaw, Sąd Najwyższy oddalił na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.